

Orsovai Hírlap

TARSADALMI HETILAP.

AZ ORSOVAI MAGYAR KÖZMŰVELŐDÉSI EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség: Korona-út 291.
Kiadóhivatal: Handl József könyvnyomdája.
Megjelenik minden csütörtökön.

Szerkesztő és laptulajdonos:
MIHALIK SÁNDOR.

Előfizetési árak:
Egész évre: 8 korona Negyed évre 2 korona.
Fél évre: 4 „ Egyes szám 20 fillér.
Hirdetéseket fölvesz a kiadóhivatal.
Nyilttér soronként 30 fillér.

Quo vadimus?

Irta: Dr. Vas Béla.

Még nincsen vége a zord télnek. De a tavasz ragyogó szekerének előfutárai már megérkeztek. Hiába akar bennünket a vén rabszolgatartó megfélemlíteni süvöltő szelével s az égre felkorbácsolt nehéz, havas fellegeivel. Már megjöttek a gyönyörű, ifju napsugarak. Már diadalmasan töredezik a nagy porkoláb összes bilincseit, melyeket emberre és állatra, a nagy természetre és az emberi lélekre rakott, elnyomván velük minden szabadabb mozgását, fel lendülését az életerőnek. Már megolvadt a jégpáncél s megindultak a vizek. Utcákról, háztetőkről eltűnt a hótakaró. A levegőben a tavasz lehelete. Hóvihar, jég és fagy még lecsaphat ugyan. De ez már csak a legyőzött vén zsarnok tehetetlen boszujának utolsó kitörése lesz. Neki már rövidesen vége. Tél és tavasz, zordon elnyomása és megújodása az életerőnek, zsarnoki kényszer, erőszak és szabadság harca, kiegyenlítődése folyik most a nagy természetben s mindenütt a tavasz: a szabadság eszméje fog fenséges győzelmet aratni.

Tél és tavasz, zsarnokság, erőszak és szabadság eszméi hadakoznak az emberiség nagy universumában is e pillanatban. De vajjon a szabadság ragyogó tavaszi napjának ifju sugarai a lelkek sötét zugaiból is ki fogják-e

üzni a mindent megdermesztő téli sötétséget? Vajjon a humanizmus, a bölcsesség és emberszeretet a jogbitorló erőszakot le fogják-e végre győzni? Evezredék óta vivja a humanizmus a maga keserves harcát az érvényesülésért. Az egyén szabad, harmonikus fejlődését a XX ik század is megoldatlan problémának vette át örökségül. A társadalmi rendszer, a keretek, melyekben az ember egyéni életét lemorzsolja, az emberiség legnagyobb részére elviselhetetlen nyomást gyakorolnak. A levegő fészült s remegéssel tele, mint a tulhevített kazán. De vajjon lesz-e kiegyenlítődés?

Hasztalan öröklődik a kutató szem, az idők méhében vajdó eseményeket fölsismerni nem képes. Csak tüneteket lát, forrongó, küzködő erőket, melyekből aggódva von következtetést az eljövendőkre.

Mandzsuria havas mezőin két nép pusztítja egymást. Az öldöklő küzdelem már egy éve folyik. S még beláthatatlan ideig fogják az ártatlan emberek egymást irtani, mert így akarja ezt az embereket leigázni kívánó erőszak. Ha a muszka óriás megsebezve volna kénytelen elvonulni a csataterőről, ennek beláthatatlan következményei lennének az egész emberiség fejlődésére. Oly perspektiva nyílik a szabadságszerető s a békés fölvirágzást óhajtó lélek előtt, amilyenről eddig csak a legmerészebb fantázia mert álmodozni.

De lesz-e vajjon béke?

S a békének embervértől áztatott talajából vajjon ki sarjadzik-e a tömeges embermészárlás barbar intézményének megszüntetése? —

A nagy, végtelen orosz földet alvilági erők készülnek szétvetni. Vésztjósuló dübörgésük idehallik. Ami kin és keserv millió rabszolga lelkében évszázadok óta összesűrűsödött, ami elfojtott vágy és remény a tömegek szívét izgalomban tartja, az most mind ostromba viszi a rabigában görnyedőket a brutális hatalom ellen. A szenvedélyek vulkánjának első kitörését már láttuk. Es láttuk azt is, hogy az erőszak hullákkal betömte a veszélyes krátert. Eltiporta az igazságot s az most ott vonaglik sáros ezizmája alatt. Lesz-e annyi ereje, hogy még egyszer feltámadva villámaival szétrombolja, felperzseje és romba döntse a sötétség uralmának minden oszlopát vagy az emberi gonoszságra épített deszpotizmus továbbra is győztesen fog arcába sujtani az ideáloknak durva öklével?

S forrong az egész emberiség. Az elnyomottak, a rabszolgasorban levő milliók mindenütt elszántan fegyverkeznek a fennálló társadalmi rend ellen. A német birodalom 200.000 bányamunkása az imént hetekig állott harcban, farkasszemet nézve munkaadóival. S már megjött a híre az angol bányamunkások fenyegető solidaritásának is. Ujabb mérőpróbája készült itt a gazdasági

TÁRCA.

Álom, vagy való?

Gyakori eset, hogy az ember nem tudja az álmot a valóságtól megkülönböztetni. Némely álom ugyanis úgy kialakul a lélekben, olyan éles színekkel marad meg az emlékezetben, hogy később az ember maga is azt hiszi róla, hogy való, máskor meg a valóság olyan álomszerű, annyira sejtelmes és homályos, hogy álomnak tetszik. Így van ez az én történetemnél is. Álom és való keveredik össze egymással, kapcsolódik egymásba úgy, hogy már magam se tudom, hol végződik a való s hol kezdődik az álom. Töltsétek tele a poharamat s huzódjatok hozzám közelebb, majd elmondom.

... Összeveszttem a feleségemmel s haragosan távoztam el hazulról. Fejem forrott, az indulat lázas verejtéke meg nedvesítette homlokomat. Olyan sivárnak tetszett nekem az élet. A szép, fekete asszony, akit sohasem szerettem, valósággal gyűlöletes volt előttem. Nagy fehér testére ha gondoltam, vágy bennem már nem ébredt. Elhatároztam, hogy haza se térek.

Fásultan, leverten jártam az utcákon s szinte megkönnyebültem, mikor a kül-

városi néptelen terekre értem, mert ott már nem nyüzsgött annyira az a vásári moraj. Itt kezdtem csak eszmélni, gondolkodni. Csodálatos azonban, hogy akkor már nem az otthon történetekre gondoltam. Hajdani kedvesem jutott az eszembe, az a hullámos szőkehajú kis leány, kinek csodakék szeméből az ég arca nevetett rám. S most újra meglevenedett előttem. Láttam lágy arcát, bogonyi piros száját, parányi fehér kezeit, hallottam hangjának bársonyos csengését. Ah, mennyivel más volt ő! Nem korholt, nem szidott, meg nem bántott soha. Nem is tudott mást az a rózsát megszegényítő száj, mint csókolni.

És nekem meg kellett érnem, hogy az a kék szem elhomályosodjék, az az édes száj elhalványuljon, az a fehér kéz elsápadjon, az a lágy, meleg test kihűljön... Azt hittem, én is belehalok... De, sajnos, nem így történt. Nem haltam bele. Sőt újra tudtam örülni a tavaszi napsugárnak, mely szerelemtől részegen csókolja a mezők virágait, gyönyörűségem telt a szellőben, mely enyelegve susog zsongító lágy dalokat a fehér liliumok fülébe... Aztán jött az asszony. Mézes szavakkal közeledett felém s én balgán rohantam ölelő fehér karjaiba, melyeket vágyakozva tárt felém. A többi aztan mintha magától jött volna. Házasság,

gyermek, sok-sok apró öröm, pillanatnyi gyönyör, de egy makulányi sem abból, amit úgy hinak, hogy igazi boldogság.

A feleségem beteg volt, gyakran voltak hisztérikus görcsei s némelykor bezárkózott a szobájába, úgy hogy napokig nem is láttam, gyakran pedig meredten bámult maga elé, majd hirtelen öklöbe szorította a kezeit, ide-oda csapkodott a levegőben, mintha láthatatlan szellemekkel viaskodnék. Ez nekem sokszor igen gyanusnak tetszett, azért egy perere sem gondoltam arra, ami csak jóval később tudódott ki s ami aztán összezuzta családi életemet.

Életem mindamellét elég nyugodtan folyt addig a napig, mikor a kölcsönös idegenkedés, sőt tán rejtett gyűlölség kitört belőlünk, mint a vulkánból a láva s aminek a vége az lett, hogy elhagytam otthonomat avval a szándékkal, hogy oda többé vissza se térek.

Magam se tudom, hogyan történt, de egyszerre csak ott voltam a kedvesem sírjánál. Zokogva borultam a hideg kő fölé s átkoztam a sorsot, mely az én szép virágzálamat elhervasztotta s időnek előtte hideg sirba juttatta. Sokáig nagyon sokáig keseregtem ott, midőn végre észrevettem, hogy már nincsenek könyeim, a lelkem azonban megkönnyebült... Gondolatokba merültem néztem

szervezetet mozgató s a társadalom jelen rendjét fentartó erőknek. Egy oldalon a tőke hatalma, amely mérhetetlen erejének tudatában az erőszakot joggá teszi. Másikon a munkás hadak, melyeket emberhez nem méltó sorsuk keserve s az osztály harc jelszava, vagyis az a meggyőződés koncentrál, hogy jogaikat csakis küzdelem árán csikarhatják ki ellenfeleiktől. De pár nap előtt megjött a munkások kapitulációjának híre. Ők hát tompa keservvel, még fokozottabb gyűlölettel hajtották ismét fejüket a járomba. Ám lesz e a tőkés osztályának ereje, hogy a támadást még sokáig visszaverje s továbbra is fentartsa a „rendet“ minden nyomoruságával együtt, vagy a két fél összezapása közben összeroppan-e a multnak minden intézménye, amely a gondolat szabad röptét, az emberi méltóság elismerését akadályozza?

S hazánk, a sokat szenvedett, szegény ország, vajjon új jövőnek néz-e elébe? Csodálatos újságunknál fogva szinte megdöbbenő eseményeknek voltak az elmúlt napok szülői. Mintha a társadalom belsejében valami nagy, előreláthatatlan változás ment volna végbe, melyről sejtelmünk sem volt s melynek megnyilatkozása megfjethetlen rejtély gyanánt áll előttünk.

Vajjon meg fogják-e érteni a néplélek e titkos írását azok, a kiket ez illet? S vajjon e megismerés a haladásnak, a fejlődésnek forrásává fog-e válni avagy akadályává lesz?

Tavaszi tél immár küzdenek egymással. Még hó fűdi a mezőket s itt-ott jégtakaró alatt csörgedeznek a vizek. De már csörgedeznek. S már minden meghódol az ifju napsugár engesztelő hatalmának. A levegő ég pedig tiszta kék. Mogorva havas felhők nem takarják el már minden élet forrását, a napot. Szabadon küldi az immár a fényt és meleget s nyomában jár az enyhülés, a szabadulás, a reménység.

Vajjon a lelkek nagy egyetemességében is megindult-e már a kiengesztelődés s a tavasz lehelete a lelkekbe is bevitt-e már a szabadság mindent éltető eszméjét?

magam elé, mintha azt várnám, hogy valami láthatatlan kéz mutassa meg nekem az ösvényt, mely a boldogság felé vezet.

*

S ime nagyot dobbant alattam a sirkő, mire én az ijedségtől kábultan ugrottam fel helyemről. Meredten néztem a sir felé, mely egyszerre csak kitárult s rózsaszínű fényben megjelent előttem az én eltemetett szép Rózsikám. Nem változott rajta semmi. Szeme nem vesztett régi tüzeiből, ajkától sem pártolt el az a meleg mosoly. Fehér kezében lilomot tartott, hajának aranykoronájával övezett fejét az én koszorú fonta körül. Csakhogy a koszorú úgy világított, mintha minden virág kelyhébe egy szentjánosbogárka bujt volna Milyen jól illet neki az a koszorú!

Én az izgalommal vegyes örömtől megbénítva álltam helyemen. Szinte gyökeret vert a lábam. Szólni akartam, de nem tudtam. Csak néztem, néztem azt a lebegő fantomot s elkábultam a boldogságtól, mikor láttam, hogy szólni akar. És hallgattam némán, mozdulatlanul.

A fantom pedig szólt:

— Könnyednek árjával, sóhajod szelid nyugalmamat miért zavartad? Miért nem hagytál inkább siri nyoszolyámon, hullámos ágyamon gyönyörrel

Színészet Orsován.

Mához egy hétre bevonólnak Thalia papjai és püpnői Orsovára, s megkezdik missziójukat. Missziót mondunk, mert egy olyan vidéken, ahol a magyarság számára nézve a 2-dik vagy 3-dik helyet foglalja el, bizony missziót teljesít a színtársulat. Természetesen ehhez mindjárt hozzá kell tennünk azt is, hogy csak azon esetben, ha a társulat a kor színvonalán áll, melyért nincs oka majd a magyarságnak restelkednie.

Kunhegyi Miklós színigazgató társulatát nem ismerjük, de azok után következtetve, amiket e társulatról más hírlapokban olvastunk, azt kell róla gondolnunk, hogy kivánságainkat kifogja elégíteni.

Már a bérletes játékidő beosztása is azt engedi következtetni, hogy a társulat igazgatója számol a közönség kenelmével, s nem akarja azt a végletekig kifárasztani. Eddig u. is az volt a direktorok szokása, hogy 12 bérletes ciklust rendeztek, s a bérlekénytelenek voltak 12 napon át, nap-nap mellett a színházba járni, minek következtében korán nyugodni térő közönségünk a 6. előadás után már egész napi alvással pótolta az átmulatott félészakákat.

Kunhegyi is 12 bérletet hirdet, de ez 3 héten át tartana, vagyis egy hétre csupán négy bérletes előadás esik. Pénteken egyáltalán nem lesz előadás, azonkívül egy nap bérletszüneti, s hétfőn pedig félhelyáras előadás fog tartatni. Ilyen rendszer mellett a bérleközönség nem fárad ki, mert hetenként 3 szor otthon mara hat, s kipihenheti magát.

Bérletben — az igazgató előterjesztett programja szerint — igen jó és új darabok kerülhének színre, s egyáltalán nem kell attól tartania a bérleközönségnek, hogy bérletben majd ocskaságokat kap, s bérletszünetben kerülnek majd előadásra az újabb és jobb darabok. Ez ki van zárva, már csak azért is, mert 3 hét alatt csupán 3 bérletszünetes előadás lehet.

A napok óta kiragasztott plakátok hirdetik a személyzetet, a melynek névsorát lapunk ez évi 150. számában már

pihennem? Fáj-e boldogságom, hogy a földi búkról nem tudok már semmit? Mint a kavics pihen a tó bársony ágyán, semmiről sem tudva, így pihentem én is. De te megzavartál könyvednek árjával, de te földre esaltál sóhajod szelével.

Most hát elmondhatom, ki juttatott ide, elpanaszolhatom, ki ölt meg engemet, habzó serlegembe ki kevert be mérget, kinek fáj, kit bántott az én szegény életem. S bevádolom őtet vádoló szavakkal, bevádolom őtet panaszos könnyekkel bevádolom őtet lelkem igazával.

Óh, aki engemet elpusztított gazul, az velem egy anya lágy emlőjét szitta, az az én átkozott mostohatestvérem. Ó rablá el tőlem fiatal életemet, ő rablá el tőlem szerető mátkámat, s helyettem ő feküdt a puha nászágyba. Boszuló karoddal sujsad őtet Isten!

Igy szólt a fantom s kinyújtotta gömbölyű karját, mely e pillanatban vörössé változott a fehér lilium. Én pedig, mint az örült, odarohantam hozzá s megragadtam a karját. Ajkamat odatapsztottam a kezéhez s szinte vontam magamhoz.

— Ne menj el, nem eresztlek! kiáltottam alig lihegve. Szomorú hangodat, hogy örökké hallhassam, az lenne az én legnagyobb boldogságom.

közöltük, s az előadásra kerülő darabokat, szintén közöltük.

A bérleti összeg ismeretes: 12 előadásra oldal vagy támlásszék 20 K., Kőrszék 16 K., zártszék 12 K.

Az igazgató azon hirdetésével, hogy az előfizetési pénzek csupán a 6-dik előadás után fizetendők le, bizalmat akar maga iránt kelteni, s erősen meg van győződve arról, hogy Orsova közönségét ki fogja elégíteni s támogatását kiérdemlenni.

Bérletgyűjtések céljából e napokban fog megérkezni a társulat titkára Bérczi Jenő.

HIREK.

Lelkes hölgyek.

A „Magyar Ház“ felépülése most már bizonyos. Addig, míg csak a férfiak beszéltek róla, reménykedtünk, biztattuk egymást, s csináltuk a szebbnél-szebb terveket. Most azonban már bizonyosra vesszük, hogy *nemsokára* állani fog a díszes palota, a „Magyar Közművelődési Ház“, mely miként a mágnes, magához fogja láncolni, össze fogja tartani az orsovai magyarságot. Igen, bizonyosra vesszük a fölépítését, mert immár a hölgyek is lelkesednek az eszméért, a hölgyek is a tettek terére léptek a „Magyar Ház“ érdekében.

Gruber Jenőné és Ritter Károlyné úrnők a jótékony nőegylet febr. 18-diki mulatsága után arra kérték özv. Artner Mária elnököt, hogy miután fáradozásuk febr. 18-dikán az egyesületnek 801 kor. tiszta jövedelmet hozott, engedje meg, hogy ezen élőképeket a „Magyar Ház“ javára másnap olesó beléptidj mellett megismételhessék. A elnöknő méltányolván a kérelmet és a magasztos célt, ebbe készséggel beleegyezett, s febr. 19-én az élőkép sorozat megismételtetett; 150 kor. volt a tiszta jövedelem. Ezen összeget a nevezett két lelkes hölgy a nőegylet közgyűlésén átvevén, azt az „Orsovai Magyar Közművelődési Egyesület“ ügyvivő alelnökének, Mihalik Sándornak átadták, aki azt a „Magyar Ház“ — alaphoz a takarékpénztárban elhelyezte.

Meg vagyunk győződve, hogy e lel-

— Várnak odalent, felelt szeliden a halott.

— Hát akkor veled megyek. Melléd fekszem a sirba s puhára eszókolom kemény koporsódat.

— Nem lehet, szólt szeliden a lány s szomorúan rázta meg a fejét, hogy csak úgy ingott azon a fénylő koszorú. Nem jöhetsz velem, oda én egyedül megyek. S szeliden kibontakozott karjaimból, aztán eltűnt. Én pedig ájultan estem végig a földön.

*

Késő éjjel volt, mikor aléltságból magamhoz tértem. Szemem előtt homályosan vonult el újra a délutáni álomszerű jelenet és kialakult lelkemben a hit, hogy a fantom vádja igaz. *A feleségem gyilkosa a hajdan kedvesemnek!*

Lázás sietséggel hazarohantam s nesztelenül benyitottam a hálószobába. A feleségem már aludt, de valami nyugtalanító álom bántotta, mert sokszor idegesen kapott fekete hajfürtjeihez, melyek úgy odasimultak homlokához, mint a felhők az ég csillagos boltozatához. Egyszerre aztán ökölbe szorultak a kezei, fekete szeme haragosan szórta a villámokat, keble vadul hullámzott. Olyan volt e pillanatban, mint egy árkanalyal.

kes hölgyek nem maradnak sokáig egyedül, s nemsokára mások is felbuzdúlnak a nemes példán, s versenyezni fognak abban, ki tud többet tenni a „Magyar Ház“ érdekében. Erre a nemes versenyre kíváncsiak vagyunk!

Kerestetik egy hitelező. Nem mindennapi dolog, hogy egy adós keresi hitelezőjét, aki őt egy kölcsönrel kisegítette. Bizony ritka ma az olyan adós, aki fizetni akar minden áron, csak azt nem tudja, ki adta neki azt a bizonyos kölcsönt. Franczi bácsival történt meg a dolog, hogy a jótékony nőegyesület estélyén valakitől 1 koronát kért kölcsön. Másnap azonban csak arra emlékezett, hogy ő adósa valakinek, de hogy kinek, azt bizony nem tudta kisütni. Napokon át egyebet sem tett, csak azt kérdezte az ismerősöktől: Nem tartozom én neked egy koronával? Csak nem akadt a hitelezőre. Már majd belebetegedett, de hogy is ne, nem tréfa dolog, ha egy korona nyomja az ember lelkiismeretét. Végre könnyített magán, beledobta azt a bizonyos koronát a „Magyar Ház“ kaszinói perselyébe (tanuk előtt), s most Isten s emberek előtt kinyilatkoztatja, hogy ő már senkinek sem adósa. (Vajjon nem 100 koronát kapott Franczi bácsi kölcsön azon a bizonyos estén? Mert igazán örvendenék, ha egy ilyen tehertől kellene lelkiismeretét megszabadítania a „Magyar Ház“ javára. Szerk.)

A Magyar Dalkör nagy hangversenye. Márc. 4-én, szombaton 1/2 9 órakor lesz a Magyar Dalkör tánemulatsággal egybekötött nagy hangversenye, az Arany Szarvas nagy termében. Ismételtén föl hívjuk rá a n. é. közönség figyelmét. A széküldött műsorból meggyőződést szerezhet mindenki, hogy egy igen élvezetes estére van kilátás. Az est kedélyességéről gondoskodik a rendezőbizottság. Belépti díj: családjegy 5 K., személyenként 2 K. Ne maradjon senki otthon, támogassuk a Magyar Dalkört! A ki tévedésből nem kapott meghívót, s erre igényt tart, forduljon ez iránt az elnökséghez.

A Jótékony Nőegyesület köz-

Majd fuldokolva kiejtett szavak jöttek az ajkára:

— Te rém! . . . Te éjjeli rém! . . . Eljöttél . . . A boldogságot akarod visszakövetelni? . . . Nincs jogod a boldogsághoz! . . . Az az enyém . . . Nekem adta az a fehér por . . . Ugy-e megittad? . . . Méreg . . . Halál.

E pillanatban megértettem mindent. A temetői jelenet nem volt álom, hiszen igaz. Az ő szájából hallottam. Mint a puzták legvérengzőbb bestiája, a bengáli tigris: úgy rohantam az ágyhoz s megragadtam az asszony torkát.

— Ébredj, gyilkos! kiáltottam örült dühvel s megráztam az asszony ziháló testét. Ébredj, hogy szemedbe vágjam a gyalázatotat s megfojtsalak érte . . .

. . . Nem tudom folytatni a rémes jelenetet. Még most, évek múltán is, mikor a dolgokat fölevenítem, összeszorul a torkom, elakad a hangom, ha ehhez a jelenethez érek.

Csak azt tudom, hogy az asszony bevallott mindent s bocsánatért esedezett. Én azonban, s ma sem bánom a tettemet, éjnek idején kiüttem a házamból.

Az asszony nem sokkal ezután, forró láztól gyötörve, meghalt s magamra maradtam három gyermekemmel. Három szerencsétlen gyermekkel, akik sohasem érezték az anyai szeretet melegét s akik-

gyűlése febr. hó 26-án tartatott meg, melyen a csúnya idő dacára nagy számmal jelentek meg a tagok. Özv. Artner Mária elnök megnyitván a gyűlést, beszámolt az egyesület működéséről. A jelentést Koch Mihályné mint alelnök magyar nyelven ismertette. Majd jegyzőkönyvi köszönetet szavaztak Schäfer Mihálynak a Szegények Házára tett 1000 koronás alapítványért, s Gruber Jenőné és Ritter Károlyné úrnőknek a febr. 18-diki előadás rendezéseért.

Magyar Közműv. Egyesület választmánya febr. hó 22-én látogatott ülést tartott, melyen Mihalik Sándor beszámolt a D. M. K. E. dec 11-dikén Temesvárott tartott közgyűlésről, folyó ügyekről, a népies felolvasásokról. Majd a „Magyar Ház“ ügye került szönyegre, s örvendetesen vétetett tudomásul, hogy az évekkal azelőtt egy gyermekért fentartása céljából létesített alapítvány a megkeresésre az adományozó által ezen cél alól feloldatott, s az összeg a „Magyar Ház“ céljaira felhasználható.

Mihalik Sándor beszámol arról is, hogy hozzá eddig is apránként folyton érkeztek adományok, s ezeket ő „Magyar Ház“ alap címen a takarékpénztárban elhelyezte. Az adakozók idő rendben a következők: Tompa Károly 2 K, dr. Nagy Sándor 1 K, Ritter Károly 1 K, Mihalik 1 K, Kopeczek Ferenc 3 K, Gründl Gyula 1 K, Hollós Ferenc 1 K, Koch Mihályné 4-50 K, dr. Székely Mihályné 50 f, Koch Mihály 1 K, Roth Lajos 5 K, Kiss Elemér 10 K, Zimányi Kálmán 5 K, Hollós Ferenc 23 K, Mihalik Sándor 1 K, 1904. évi kamat 0-25 K, Összesen 60 K, 25 fillér. Örvendetesen jelenti, hogy a Kaszino egyesület is nagy buzgóságot fejt ki s ma mindent összevéve a „Magyar Ház“ra mintegy 7000 korona áll már rendelkezésünkre. Minthogy azonban ez még mindig kevés, a választmány elhatározta, hogy az O. M. K. E. mily ilyen a „Magyar Házra“ országos gyűjtést fog rendezni, s engedélyért a belügyminiszterhez kérvénnyel fog fordulni.

Ezután a színügy, illetőleg Kunhegyi Miklós színigazgató segélyiránti

től, azt hittem, a sors megtagadta azt is, hogy valaki az anyáról alkotott ideált szívükbe oltsa. Én legalább sokáig nem tudtam. Az ördög képét inkább a szívükbe tudtam volna, mint azt az asszonyt, aki az ő anyjuk volt . . .

Egy este azonban arra a gondolatra jöttem, hogy a halott feleség helyett a halott kedves képét elevenítem föl a gyermekeknek. S ezt a bizarr gondolatot meg is valósítottam. A Rózi arcképéről elhittem velök, hogy az az ő anyjuké, s a Rózi nevét foglaltattam mindennapi imádságukba.

Rózi pedig mindezt nem haragszik. Sőt azóta gyakran megjelenik előttem abban az alakjában, ahogyan a sírból kikelni láttam s szelid engesztelőleg mosolyog. És a halott kedves mosolygása nekem sokkal kedvesebb, sokkal több gyönyörűséget szerze, mint annak idején az élő feleség eleven testének minden delejes kisugárzása.

A beszélő elhallgatott. A körülülők elborongva néztek egymásra. S im a szoba végén, rózsaszínű fényben megjelenik egy karcsu, átlátszó ruhájú, lenge lányalak, kezében fehér liliummal. A fején pedig tüzzszalaghoz hasonlóan ragyogott egy fénylő rózsakoszoru.

Kálnoki Lajos.

kérvénye került szóba. Minthogy Kunhegyi társulata az egyesület minden megkérdezése nélkül kapott játszási engedélyt, pénzbeli támogatás kilátásba nem helyeztetik, tekintettel azonban azon körülményre, hogy a társulat hazafias missziót teljesít, erkölcsi támogatását az egyesület nem vonja meg, s a bérletgyűjtés érdekében propagandát fejtend ki.

Végül kimondatott, hogy márc. 15-én rendezendő ünnepségeken az egyesület tagjai utján képviselteti magát, s a hazai ipar pártolása ügyében aktívot fog indítani. A közgyűlés előkészítésével az elnökség bízott meg.

Népies előadás. Az utolsó népies előadás ez idényben febr. 26-án volt. Mihalik Sándor tartott szabad előadást II. Rákóczy Ferenc életéről. Az előadás 163-an voltak jelen.

Mulatság a szegények javára.

Az orsovai szegényház alapja aránylag rohamosan növekedik. Az emlékezetünkben levő 1000 koronás alaptőke máris megkétszereződött. Ujabban egy házvétel alkalmából ismét 200 K. került az alaphoz. Az eszme meleg támogatására talál társadalmunk minden rétegében. Nincs is annál humánusabb törekvés, mint az, mely az élet nehéz küzdelmeiben kifáradt, megöregedett, munkaképtelen és szegény embertársaink nyomorának enyhítését célozza. Ime, újabb bizonyítéka társadalmunk nemes érzésének, hogy farsang utolsó napja a szegényház alap gyarapítására fog fordítottatni. A dalkörök elállottak külön mulatságok rendezésétől, átengedték a napot egy lelkes bizottságnak, mely az alábbi meghívóval megkeresi városunk lakóit, hogy minél nagyobb számban jelenjenek meg a szegényházalap javára tartandó mulatságon. Sőt mind a két dalkör részvételét is megígérte az estére. Melegen ajánljuk minden olvasónknak az estén való részvételt; jókedvünket tetézni fogja az a tudat, hogy talán a közel jövőben néhány nyomorgó öregnek biztosíthatunk nyugalmat és menedéket hátralevő napjaikra. A meghívó így szól:

Meghívó az 1905. március hó 7.-én (farsang utolsó napján) az „Arany Szarvas“ szállóban tartandó *Kedélyes estére*, melyre tisztelt Címet és becses családját tisztelettel meghívja, a rendezőbizottság. — A tiszta jövedelem a „Szegényházalap“ javára fog fordítottatni. Belépődíj: Személyjegy 1-20 K., Családjegy 3 K. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és nyilvánosan nyugtáztatnak. A helybeli „Magyar Dalkör“ és „Férfi Dalegylet“ az estén néhány dallal közreműködnek. Jelmezesek és álarcosok szívesen láttatnak. Kezdeté este 8 1/2 órakor.

Az előadók tiszteletdíjai. Az orsovai magy. közműv. egyesület még a múlt évi közgyűlésen a népies előadások tartóinak 10—10 korona tiszteletdíjat szavazott meg. Az előadók közül dr. Nagy Sándor két előadás után járó 10+10 k, Mihalik Sándor, dr. Székely Mihály 10—10 korona tiszteletdíjakat teljesen, Koch Mihály pedig 4 kor-t a „Magyar Ház“ javára adományozták.

Ime, ismét 44 koronát kap a „Magyar Ház“, s merjen még valaki kételkedni annak létesülésében. *Bolgár Elek* 10 k. tiszteletdíját a bpesti alkohol-ellenes egyesületnek engedte át.

Adomány a „Magyar Ház”-javára. Az Orsovai Kereskedő Ifjuság Egylete febr. hó 27-én tartott választmányi ülésén Róth Lajos elnökle alatt 50 koronát szavazott meg a „Magyar Ház” javára. Ezen nemes adományért ez úton is a leghálásabb köszönetünket nyilvánítjuk a hazafiasan működő egyesületnek. Ez a szép adomány lelkesítsen mindnyájunkat, álljunk össze ketten, többen, sokan . . . hordjunk fillért-fillérhez, s állni fog a ház, mindnyájunk háza, az egyesületek háza, a magyarság védő bástyája. A magyarok Istene lelkesitse és áldja meg a nemes adakozókat!

A GUTMANN TESTVÉREK

drenkovai kőszénbányái termelnek kitűnő minőségű szenet ipari célokra, különösen jó kovács szenet, továbbá sajtolt szenet (brikett) 7 klgr. súlyban, mely utóbbi gőzgépnél, kályha tüzelésnél és különösen tengelyen való szállításra kiválóan alkalmas.

MEGRENDELÉSEK

GUTMANN TESTVÉREK
BUDAPEST

V., Méréleg utca, 3. szám alatti címre intézendők.

Nines többé iszákosság.

A csodát okozó Cozapor-ból egy próbára valót ingyen küldünk.

Kávéba, théába, ételbe és italba elegyíthető, s beadható anélkül hogy az illető észrevenné.

A COZAPOR többet ér, mint a világ minden beszéde a mértékletességről, mert ez azon hatást idézi elő, hogy az iszákosnak a szeszessital visszataszítóvá kezd válni. A COZAPOR csendesen és biztosan hat, a feleség, nővér avagy leány beadhatja az iszákosnak anélkül, hogy ez észrevenné a javulás okát.

COZA ezer és ezer családot kibékített, s a szegénytől, becselenségtől ezer és ezer férfit megmentett, akik azután ismét erőteljes polgárokká, tevékeny kenyérkeresőkkel lettek. Számos fiatal embert a boldogsághoz vezető jó útra térített, és sok ember életét több évvel megnyújtotta.

Azon intézet, mely a valódi Cozaport bírja, azoknak, akik ezt kívánják, ingyen küld próbát. A szer ártalmatlan voltáért kezeskedünk.

2 26

INGYEN PRÓBA.

147 szám.
Vágja ki ezen szelvényt és küldje még ma az intézetnek.
A levelek 20 f-es bélyeggel látandók el.

COZA INSTITUT

(Dept. 117),

62, Chancery Lane,
London W.C. (Anglia).

HANDL JÓZSEF KÖNYVNYOMDÁJA, PAPIR-, IRÓ- ÉS RAJZ- SZER KERESKEDÉSE AJÁNLIJA MINDENNEMŰ NYOM- TATVÁNYAIT ÉS TAN- SZER FELSZERELÉSEIT.

Az „Orsovai Hírlap”-ban közölt hirdetések a legjutányosabban számítatnak.

Minden család pénzt takarít!!!

Remek 6 szem. kávé készlet minden színben csak 95 kr. f. 1.40 f. 1.90	Finom ajour 6 szem. kávé készlet minden színben csak f. 2.20. f. 2.90 f. 3.45			Remek 6 szem. vászon Damaszt Garnitura csak f. 2.10 f. 2.90 f. 3.40 f. 3.90	Szép mintázott vászon vászon törülköző 6 drb. csak f. 1.25 f. 1.72 f. 1.90 f. 2.10
30 rőfős vég esodavászon csak f. 3.65	30 rőfős vég bőrvászon csak f. 4.15	30 rőfős vég irlandi vászon csak f. 4.95	30 rőfős vég Gyöngy vászon csak f. 5.45	30 rőfős vég rumburgi vászon csak f. 5.60	30 rőfős vég I-a rumburgi vászon csak f. 6.40
50 rőfős vég bőr vászon csak f. 8.25	50 rőfős vég irlandi vászon csak f. 9.45	50 rőfős vég rumburgi vászon csak f. 10.40	30 rőfős vég jó minőségű chiffon csak f. 4.65	30 rőfős vég R. Chiffon csak f. 5.40	30 rőfős vég R. R. Chiffon csak f. 6.85
30 rőfős vég csikos Kanavász csak f. 3.25	30 rőfős vég csikos és koczkás I-ma kanavász csak f. 4.55	30 rőfős vég finom kanavász csak f. 5.40	35 rőfős vég kanavász különlegesség csak f. 6.40	30 rőfős vég fehér csikos esinyat úgyhuzatra csak f. 6.35	30 rőfős vég, virágos fehér esinyat úgyhuzatra csak f. 7.40
Remek női ing vászonból, kézi himzéssel csak 85 kr. f. 1.15 f. 1.55	Remek női Chiffon ing schweizi himzéssel csak f. 1.10 f. 1.42 f. 1.74	Remek női háló Corseta nagy választékban csak 98 kr. f. 1.25 f. 1.56	Remek női chiffon nadrág csak 90 kr. f. 1.48 f. 1.45	Remek Chiffon alsó szoknyák himzéssel csak f. 1.35 f. 1.75 f. 2.25	Remek Cloth és posztó alsó szoknyák csak f. 1.65 f. 2.15 f. 3.22
Varrás nélküli vászon lepedő 2 mtr hosszú és 1½ mtr széles csak 92 kr.	Varrás nélküli remek vászon lepedő 2 mtr hosszú, 1½ mtr széles csak f. 1.05	Nemzetközi keresk. ügynökség Budapest, Kerepesi-ut 65. szám, 1. em.		Remek selyem Cloth paplan minden színben csak f. 3.95	Remek Caschmir paplan minden színben csak f. 3.55

A lap kiadóhivatala: HANDL József nyomdája.